Котелъ

Предъ тебе, ~~славенъ~~ малъкъ Котелъ, умътъ е днесъ въ вълнение,
душата се окриля предъ твоитѣ първенци:
чада на родолюбе, на подвигъ въплощение —
достойни за прослава и лаврови вѣнци!

Дали е приказка или сънь недосънуванъ,
това що подъ Игото се нѣкога роди —
Кой знае!... Но свѣтълъ е: сънь — блянъ недобълнуванъ!....
И въ днешний день си спомняме съ задъхани гърди:
~~Софроний Вр~~ Епископа Софроний, кой житие написа
и сълзитѣ горчиви на цѣлъ народъ избриса;
Неофита Бозвели, възторженъ духъ и смѣлъ
въ църковната борба — пръвъ знамето понелъ...
А Рибниятъ букварь на доктора Берона,
и днеска който сияй съсъ блѣсъкъ на корона!
А Кръстевичъ, Раковски, могъщия Богориди,
на който нищо свой за родъ се не посвиди!....

И колко, колко още забравени и знайни
родени въ този кътъ, що Котелъ се зове,
~~днесъ грѣятъ~~ като слънца ~~грѣятъ днесъ~~, разгатвая нови тайни,
желани, достойни само на богове!....

. . . - - - - - - - - - - - - - -

Поклонъ, поклонъ: Раковски, Бероновци... живѣли
съ мечти на духъ поробенъ, съ вѣра на мъченикъ!
Поклонъ Вамъ избранници, отъ храбритѣ най-смѣли!
Завета ви ний пазимъ, ний помнимъ ваший викъ:

обичайте народа з. радость и поука;
обичайте земята на родниятъ ни край!
Чрезъ братска речь се стига до истинска сполука —
и само тя единичка презъ вѣковетѣ трай!